

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 26T/112/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723010652
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Petričko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2024:7723010652.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Daniel Petričko, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. marca 2024 v A., takto

rozhodol:

obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX/XX, F. G., t. č. ÚVV a ÚVTOS Košice,

uznáva sa za vinného, že

1/ dňa 07.08.2023 v čase medzi 18:20 hod. až 19:50 hod. vošiel cez pootvorenú bránu na pozemok rodinného domu B. XX D. H. I. J. F. A., kde následne vošiel do domu cez pootvorené okno po odstránení sieťky proti hmyzu. Odtiaľ odcudzil pánsku koženú peňaženku, v ktorej sa nachádzala hotovosť v sume 2 €, občianky preukaz, karta poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, bankomatová karta Slovenskej sporiteľne, 2 x tankovacia karta Shell, kartu na autobus spol. K., nákupnú kartu zn. Geco, bonus kartu Banco Casino a kartu Coop Jednota. Z kuchyne odcudzil z pokladničky hotovosť 20 € v rôznych minciach, z poličky v spálni odcudzil náramkové pánske hodinky zlatej farby, z obývačky horský bicykel zn. Neuzer, červeno-bielej farby, parochňu hnedej farby, slnečné okuliare, čierne pánske náramkové hodinky zn. Benchi a hotovosť 2 x bankovky 20 Sk /spolu 1,32 €/, 2 x zapalovač, čierne púzdro, holiaci strojček, líp max balzam na ústa, nivea krém, 3 x retiazka kovová na ruku a suvení - malú kovovú lampu. Vyššie uvedeným konaním spôsobil poškodenému škodu na majetku vo výške 1.014 €.

2/ dňa 08.08.2023 v čase okolo 01 :13 hod. kameňom rozbil okno na garáži rodinného domu B. XX D. H. L. F. A.. Cez toto rozbité okno vošiel do domu, v ktorom v tom čase spala v izbe na poschodí poškodená Mgr. Žanet Murga. Po príchode policajnej hliadky sa ukryl v pivničných priestoroch domu, kde zotrval aj napriek výzvam príslušníkov PZ, kde následne bol nájdený a obmedzený na osobnej slobode. Vyššie uvedeným konaním spôsobil poškodenú škodu na majetku vo výške 60 €.

Uvedeného konania sa obvinený dopustil aj napriek tomu, že dňa 29.12.2022 bol rozhodnutím Okresného úradu, Odbor všeobecnej vnútornej správy Michalovce č. OU-PP-OVVS-2023/006624, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.03.2023, uznaným za vinného z priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 50 €.

t e d a

v bode 1 /a 2/

- neoprávnene vnikol do obydla iného závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

- prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona,

- prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona,

- prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g) Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenému A. M., nar. XX.XX.XXXX v C. N., bytom F. O., E. XXX/XX, škodu vo výške 1.014 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej A. P. A., nar. XX.X.XXXX v A., bytom A., L. XXXX/XX, škodu vo výške 60 Eur.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Michalovce podala dňa 13.12.2023 obžalobu na A. B. pre skutky kvalifikované ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g) Trestného zákona. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.03.2024 obžalovaný po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaných skutkov. Následne súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a dokazovanie vykonal iba v rozsahu o treste a náhrade škody a to prečítaním listinných dôkazov.

Z odborného vyjadrenia číslo 551/2023 spoločnosti JHS s.r.o. vyplýva ohodnotenie ukradnutých vecí.

Z rozhodnutia Okresného úradu Poprad, OU-PP-OVVS-2023/013839-10 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 11 ods. 1 písm. b), § 12 ods. 1 a v súlade s § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 50 Eur.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má 3 záznamy.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má doposiaľ 7 záznamov, naposledy rozhodnutie Amtsgericht Frankfurt am Main. Predtým bol 10.11.2022 uznaný za vinného rozsudkom Obvodného súdu Praha 6 na podmienený trest so skúšobnou dobou do 06.12.2025.

Z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/101/2014 zo dňa 09.12.2014 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného. Následne rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/4/2015 zo dňa 11.03.2015 bol rozsudok Okresného súdu Poprad zrušený a obžalovaný bol uznaný za vinného a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 a pol roka so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z trestného príkazu Okresného súdu v Mostě, sp. zn. 7T/115/2019 zo dňa 22.05.2019 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a) zák. č. 40/2009 Zb. Trestného zákona Českej republiky a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3

mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 10.7.2019.

Z uznesenia Okresného súdu v Mostě, sp. zn. 7T/115/2019 zo dňa 14.09.2020 vyplýva, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil.

Z trestného príkazu Okresného súdu pre Prahu 6, sp. zn. 1T/136/2022 zo dňa 10.11.2022 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona Českej republiky v súbehu s prečinom krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b), ods. 3 Trestného zákona Českej republiky a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 06.12.2023.

Z obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I číslo 2 Pv 203/23/8802-18 vyplýva, že dňa 22.12.2023 bola na Mestský súd Košice podaná obžaloba na obžalovaného zo skutok kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

K výroku o treste

Súd obžalovanému uložil podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh aj výšku, súd považuje za nevyhnutný a zároveň dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Obžalovanému súd uložil trest úhrnný, nakoľko spáchal dva trestné činy.

V prvom rade súd posudzoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 36, § 37 a § 38 Trestného zákona. U obžalovaného súd vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že sa priznal a skutok oľutoval. Obžalovaný už v prípravnom konaní priznal spáchanie skutku a ten aj oľutoval. Rovnako tak obžalovaný učinil aj na hlavnom pojednávaní, kde navyše vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestných činov. Rovnako súd priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. n) Trestného zákona. Samotné priznanie sa ku skutku nemôže znamenať automatické pripustenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného poriadku. Jej priznanie musí byť v kontexte niečo iného. Tu je potrebné uviesť, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti súdom bolo v kontexte jeho vyhlásenia o vine. Skutočnosť, že obžalovaný učinil vyhlásenie o vine a tým sa vzdal na verejné prejednanie jeho viny, nemôže zostať bez povšimnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky reagoval na vyhlásenie o vine tým, že pripustil využitie analógie pri vyhlásení o vine s konaním o dohode o vine a treste v stanovisku Tpj/55/2016, pričom takýto postup je fakultatívny, nie obligatórny. Súd v tomto smere nepristúpil k analógii § 39 ods. 2 písm. d), § 39 ods. 4 Trestného zákona. Ak by znížil spodnú hranicu o jednu tretinu, tak výsledná sadzba by bolo mierna vo vzťahu ku skutku, ktorý obvinený spáchal. Na druhej strane však obžalovaný týmto priznaním a najmä vyhlásením o vine vzal na seba všetky účinky vyhlásenia a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie. Ak by súd nepriznal túto poľahčujúcu okolnosť, samotné priznanie obvineného by potom nemalo žiaden zmysel a nebola by z neho teda žiadna výhoda pre obžalovaného.

Súd vzhliadol priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. h) Trestného zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený a to rozhodnutím Obvodného súdu Praha 6, sp. zn. 1T/136/2022 zo dňa 10.11.2022. Rovnako sú vzhliadol aj priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. Obžalovaný spáchal 2 samostatné skutky, pričom každý z nich bol právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona.

Pri úvahe o druhu trestu mal súd obmedzené portfólio možností. V prvom rade je potrebné poukázať na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného vo veci Obvodného súdu Praha 6, sp. zn. 1T/136/2022 zo dňa 10.11.2022. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.12.2022 a skúšobná

doba obžalovanému plynie do 06.12.2025. Posudzované skutky obžalovaný spáchal 07.08.2023 a 08.08.2023. Z toho súd vyvodil záver, že obžalovaný prejednávany skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Tu je v prvom rade potrebné poukázať na ust. § 7b ods. 2 Trestného zákona, ktoré pripúšťa možnosť zohľadnenia právoplatného odsúdenia v inom členskom štáte aj na účely nášho trestného konania. Následne teda v zmysle ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona už súd nemohol uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. V prípade ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona je súd toho názoru, že uvedené ustanovenie nevyklučuje možnosť uloženia iného alternatívneho trestu, vylučuje iba možnosť uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu. Postupom podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona teda zákonodarca obmedzuje možnosť ukladania trestov buď na nepodmienečný alebo na iný alternatívny trest. Uvedený názor súdu je navyše v zhode aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v uznesení 2 Tdo/11/2015. Súd sa teda musel vysporiadať s tým, aký druh trestu v prípade obžalovaného, bude na účely potrestania, prevýchovej, ale predovšetkým prevencie a ochrany spoločnosti tým najideálnejším trestom. Do úvahy teda prichádzal nepodmienečný trest odňatia slobody alebo alternatívny trest. V prípade úvahy o alternatívnych trestoch je potrebné uviesť, že tieto majú svoje opodstatnenie v prípadoch, kedy je zrejmé, že môžu napomôcť páchatelovi k jeho prevýchovej. Z doposiaľ vedeného života obžalovaného nemožno vyvodiť záver o jeho možnej prevýchovej alternatívnym trestom. Obžalovaný bol za posledné dva roky právoplatne uznaný za vinného zo spáchania viacerých trestných činov naprieč viacerými členskými štátmi Európskej Únie. Jeho správanie možno vyhodnotiť ako vysoko recidívne.

Súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby. V uvedenom prípade je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal skutok v čase trvania skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, kedy mal povinnosť viesť riadny život. Obžalovaný vedel, že je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ale nesprával sa tak. Správanie obžalovaného súd vyhodnotil ako konanie, ktorým ignoruje rozhodnutie súdu. Bolo jeho povinnosťou viesť taký život, aby súd nemal pochybnosti o tom, že podmienený odklad nebol správny. Obžalovaný nevyužil fakt, že mu zo strany súdu, uložením podmieneného trestu, bola poskytnutá šanca na to, aby preukázal, že dokáže viesť riadny život a nie je potrebné, aby trest vykonával v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Žiaľ život obžalovaného nie je taký, aby súd v tomto prípade uvažoval o alternatíve, namiesto trestu odňatia slobody. Tu súd zároveň znova poukazuje na ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nemožno uložiť podmienený trest v prípade, ak došlo k spáchaniu úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V uvedenom prípade neexistuje žiadna iná možnosť ako uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený 12.10.2017.

K výroku o náhrade škody

Poškodenými s nárokom na náhradu uplatnenej škody boli v tomto prípade A. M. a Mgr. Žanet Murga. Ich nároky boli uplatnené v prípravnom konaní riadne a včas, pričom na hlavnom pojednávaní svoj nárok poškodená A. P. A. predniesla osobne a postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku bol prečítaný nárok poškodeného A. M.. Nakoľko tieto nároky boli uplatnené riadne a včas, teda v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, súd priznal tieto nároky a zaviazal obžalovaného na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Michalovce. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o

zhabaní věci. Osoba oprávněná podat' odvolanie proti niektorému výroku rozsudku může ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa může oprávněná osoba odvolania výslovne vzdať.